

[Jørgen Tved]

nogle mennesker denne forfærdelige sygdom, behøver man ikke at advare imod. Ja, der skal vistnok en helt speciel psyke til, før man kan få sig selv til at komme op på talerstolen og sige noget sådant – eller også skal man være medlem af Det Konservative Folkeparti.

Derfor er jeg meget glad for, at De Radikale i denne sag tidligere tog et andet standpunkt. De er jo bekendt for at have ét standpunkt ved den ene lejlighed og et andet ved den næste. Nu er vi altså så heldige, at de ved denne lejlighed har taget det rigtige standpunkt, og selv om det var lidt florumvundet, opfattede jeg alligevel en positiv indstilling.

Det skulle jo reelt betyde, at der er et flertal her i Folketinget for, at man mærker de stoffer, som de danske myndigheder mener bare har en risiko for at være kræftfremkaldende. Og hvis det er tilfældet, synes jeg, at der er nået noget godt, og så er det rigtigt af Socialdemokraterne, at de har fremsat dette forslag. Det er sjældent, jeg har lejlighed til at rose dem. Det vil jeg da godt gøre ved denne lejlighed.

Besyderligt er det måske, at Kristeligt Folkeparti danser på, jeg havde nær sagt knivsæggen, som det gør det i denne sag. De Kristelige vil jo også gerne være meget miljøvenlige og miljøbevidste, og det er jo altid dem, der tager menneskelige hensyn, men altså først, hvis de må for de store herrer nede i Bruxelles.

Derfor kan vi ikke afvente, at der skal lægges et pres. Hvis det står til Fælles Kurs, skal dette forslag vedtages så hurtigt som muligt, så vi kan komme i gang med denne mærkning og redde nogle mennesker fra at blive udsat for den forbandelse, som kræften er. Og det kan efter vores opfattelse ikke ske hurtigt nok.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal bare kvittere med tak for hr. Jørgen Tveds kærlige hensigter omkring Det Radikale Venstres stillingtagen. Jeg synes egentlig, det er useriøst. Vi har gjort det i foråret, som vi gjorde, fordi vi fandt, det var rigtigt. Miljøministeren var på det tidspunkt helt konkret inde i forhandlinger om nogle sager. De blev så gennemført på en bestemt måde. Nu er det en ny situation. Vi vil gerne lægge pres på, så det går hurtigere. Der er faktisk ingen ændringer i vor stillingtagen til dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg håber da, at man må have lov til at udtrykke glæde over en omvendt synder, som jeg lige har gjort det ved denne lejlighed.

Dorte Bennedsen (S):

Som teolog kan jeg bekræfte over for hr. Jørgen Tved, at der faktisk er glæde i himlen over en omvendt synder.

Det Konservative Folkepartis ordfører stod her for lidt siden og sagde med den for ham ikke helt ukendte overbærenhed i stemmen, at dette her havde vi minsandten diskuteret i 1986 og også i 1987. Dertil er jo kun at svare den konservative ordfører, at så er det jo rent ud utroligt, at det stadig væk er nødvendigt at tage sagen op; den burde være klaret for længst.

Men som bekendt ændrede et folketingsflertal sidste år Socialdemokratiets beslutningsforslag, og man lavede en ændring, som bevirkede, at vi ikke kunne stemme for forslaget i den udformning, det fik. Ændringen gik bl.a. ud på, at man skulle søge arbejdet med mærkning af kræftfremkaldende stoffer i EF fremmet, således at der gennemføres kræftmærkning i alle EF-lande af alle de 208 stoffer, som IARC har vurderet som kræftfremkaldende, og prioritere indsatsen for de 23 kræftfremkaldende stoffer, som snarest vil blive sendt til EF, og så til sidst – hvis dette ikke skete – mærke disse nationalt.

Hvad kom der så ud af det i EF-sammenhængen? Ingenting, stort set. Man måtte så skride til den nationale mærkning af de nævnte stoffer. Men vi ved jo, at vi ikke får de 208 stoffer mærket.

Når hr. Sønderby tager fat og siger, at det er bedst at forebygge, men at vi ikke helt har sikkerhed og derfor hellere må lade det blive ved det bestående, så er det jo ejendommeligt, for hr. Sønderby og samtlige regeringspartier har jo med det ændringsforslag, de lavede sidste år, sagt, at de burde mærkes. Og så undrer det mig, at hr. Sønderby kan stå heroppe og sige, at det har vi sandelig ikke sikkerhed nok for. Han har faktisk selv stemt for det for et års tid siden.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke ordførerne. Nu er det jo sådan her i verden, at man ikke altid kan få den, man elsker, og så kan man komme i den situation, at man må elske den, man får, og det skal være en varmt ment tak til Det Radikale Venstre. Jeg havde gerne